Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) dosarul nr. 2rc-8/24
Judecător: Victor Sandu 2-23139824-02-2rc-05012024

DECIZIE

08 februarie 2024 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

în componența:

Președintele completului, judecătorul Anatol Pahopol

Judecătorii Ruxanda Pulbere și Dorin Dulghieru

examinând, fără citarea părților, cererea de recurs declarată de administratorul***** – ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 02.10.2023, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de***** către ***** privind încasarea penalităților,-

A CONSTATAT:

Circumstanţele cauzei.

La 28.09.2023, reprezentantul potențialului reclamant*****, administrator ***** a depus cerere de chemare în judecată către ***** privind încasarea penalităților.

Totodată a înaintat și cerere de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, prin care a indicat că suma ce constituie obiectul acțiunii este una impunătoare și pârâtul refuză orice formă de contact, consideră că acțiunile respective confirmă faptul că, pârâtul în mod intenționat refuză să-și onoreze obligațiile prin ce pune în pericol executarea unei eventuale hotărâri favorabile reclamantului.

Poziţia instanţei de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 02.10.2023, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii înaintată de***** către ***** privind încasarea penalităților.

Solicitarea recurentului.

Nefiind de acord cu încheierea din 02.10.2023 administratorul***** – *****, a declarat recurs la 15.12.2023, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate şi pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de asigurarea acțiunii să fie admisă.

Argumentele părților.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu încheierea emisă și a menționat că din actele şi circumstanțele cauzei reiese cu certitudine că ***** are o datorie exigentă și certă față de*****, iar acest fapt este demonstrat prin toate probele anexate la materialele cauzei, or se evidențiază clar că pârâtul/intimat nu a respectat prevederile contractului şi acționând cu rea-credință, nu şi-a executat obligațiile asumate. Anume comportamentul de rea-credință al pârâtului/intimat a impus pe***** să solicite asigurare acțiunii.

Astfel, a menționat că până la moment, pârâtul/intimatul se eschivează de la plata datoriei sale, iar toate încercările de a contacta pârâtul nu au avut succes.

Invocă că comportamentul pârâtului faţă de această situație, demonstrează rea - credința acestuia, or pârâtul direct a enunțat că nu are de gând să execute până la capăt şi în termen obligațiile sale contractuale, din cauza că are clienți mai importanți şi care achită mai mult, în acest mod, pârâtul a demonstrat o indiferență totală faţă de relațiile civile şi obligațiile asumate, ceea ce confirmă că pârâtul va încerca prin orice metoda să se eschiveze de la plata penalităților contractuale.

Atragem atenția că situația financiară a pârâtului este una precară, or conform informației publice din internet, ***** pentru anii 2020 - 2021, profitul pârâtului a fost de aproximativ- 380 mln. lei (net negativ).

Consideră că refuzul categoric de a soluționa litigiul pe cale amiabilă şi comportamentul pârâtului, precum şi situația financiară, creează premise periculoase că pârâtul va face tot posibilul ca să se eschiveze de la plata penalităților contractuale, fapt care poate fi stopat doar prin aplicarea măsurilor de asigurare.

Indică că bunurile care trebuiau să fie livrate de către pârât, constituie materia primă din care***** urma să execute comenzi şi să producă bunuri finale pentru clienții săi cu care deja au fost încheiate contracte.

Prin urmare, din cauza neexecutării obligațiilor contractuale de către pârât, nu au fost efectuate la timp un şir de comenzi, iar în acest mod au fost prejudiciați clienții companiei, în aşa mod, din cauza întârzierii efectuării comenzilor sale,***** este supusă plății penalităților şi dobânzilor.

A indicat că neaplicarea măsurilor de asigurare pot duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

A solicitat admiterea cererii de recurs.

Termenul de declarare a recursului.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că, la materialele cauzei nu se regăsește confirmarea recepționării încheierii instanței de fond din 02.10.2023, astfel prin depunerea cererii de recurs la 15.12.2023, recurentul a respectat termenul de 15 zile prevăzut de lege.

Aprecierea instanței de recurs.

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră recursul neîntemeiat, care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii din 02.10.2023, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) Cod de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În baza art.427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Verificând argumentele cererii de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău constată că, concluzia primei instanțe despre necesitatea respingerii cererii reclamantei privind aplicarea măsurilor de asigurare, este justă și legală, urmând a fi menținută, din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Colegiul reiterează că, dispozițiile art.174 Cod de procedură civilă enunță o singură motivație de a cere asigurarea acțiunii civile, și anume, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În corespundere cu art. 175 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

În temeiul art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Colegiul civil reține că, în temeiul normelor citate supra, în coroborare cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, sarcina probațiunii în vederea dovedirii necesității aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii aparține solicitantului, în speță a recurentei care urmează să prezinte probe ce ar dovedi cert că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Astfel, la stabilirea necesității aplicării măsurilor de asigurare, instanța verifică raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare), asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate, preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare, în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Totodată se menționează că lipsa unor probe, ce ar confirma existența riscului imposibilității executării hotărârii judecătorești, denotă caracterul irațional, până la

proba contrară, a aplicării măsurilor de asigurare la cazul concret, ori după cum a constatat instanța de fond, reclamantul nu a prezentat, probe ce confirmă că în pofida diligenței depuse pentru a obține informația cu privire la bunurile pârâtului, a întâmpinat dificultăți la adunarea informației în cauză, prin urmare nu poate fi admisă cerința reclamantului de aplicare a sechestrului pe toate bunurile pârâtului.

Din materialele cauzei reiese că, obiectul acțiunii este solicitarea de încasare a datoriei în sumă de 12933,63 euro cu titlu de penalitate pentru neexecutarea obligațiilor ce rezultă din contractul de vânzare - cumpărare încheiat între părți.

Invocînd aceste solicitări, reclamantul a solicitat și aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii în mărimea valorii acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 02.10.2023, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii înaintată de***** .

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a constatat că potențialul reclamant nu a prezentat probe în vederea admiterii cerințelor de aplicare a măsurilor de asigurare.

Coroborând prevederile legale la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că instanța de fond corect a respins cerințele privind aplicarea măsurilor de asigurare, iar argumentele invocate în cererea de recurs privind faptul că pârâtul/intimat este de rea-credință și nu își onorează obligațiile contractuale, ori în acest sens nu au fost prezentate probe.

La caz, se apreciază că în speța dată nu s-a constatat existența indiciilor că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Colegiul statuează că instanța de fond corect a stabilit că reclamantul nu a prezentat probe plauzibile din care să rezulte necesitatea aplicării măsurilor de asigurare și anume legate de pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunurilor pârâtului/intimat, precum statuează art. 174 Cod de procedură civilă sau careva semne cu privire la acțiunile cu rea-credință ale pârâților de înstrăinare a bunului, care ar putea pune obstacole în privința executării hotărârii judecătorești, în eventuala admitere a acțiunii.

Tot la acest capitol, se statuează că nici în cererea de recurs nu a prezentat probe în acest sens, ori simpla invocare a faptului că instanța de fond a respins cererea de asigurare a acțiunii din propria convingere nu poate sta la baza emiterii unei încheieri de admitere a cerințelor de asigurare a acțiunii.

Colegiul reiterează că, scopul principal al admiterii cerințelor de aplicare a măsurilor de asigurare este imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, fapt ce la caz nu a fost stabilit.

Prin urmare, în circumstanțele descrise Colegiul civil consideră corectă concluzia instanței de fond privind lipsa temeiurilor pentru aplicarea măsurilor de asigurarea acțiunii, astfel, cererea de recurs depusă urmează a fi respinsă, cu menținerea încheierii recurate.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil al Curţii de Apel Chişinău,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de administratorul***** – *****.

Se menține încheierea Judecătoriei C Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 02.10.2023, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de***** către ***** privind încasarea penalităților.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Anatol Pahopol

judecătorii Ruxanda Pulbere

Dorin Dulghieru